

TELEGRAFUL ROMANU.

Telegraful este Duminecă și Joi's, la fiecare
două săptămâni cu adausul foisiorei — Prenumeratul se face în Sibiu la expeditorul "Telegraful Român" pre
afara la c. r. poste cu bani gata prin scrisori francate, adresate către expeditor. Pretul prenumerării
pentru Sibiu este pre anu 7 fl. v. n., iar pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Pen-

Nr. 1.

ANULU XXV.

Sibiu 214 Ianuariu 1877.

Nr. 3452. 3691 B.

Incunociintiare.

In nescu cu ordinatiunea consistoriala din 10 Ianuariu 1872. Nr. cons. 37. — publicata in „Tel. Rom.” din 3/15 Februarie 1872. Nr. 10. — se aduce prin acésta la cunoștința publică: ca supunendu-se clericulu absolutu Iosifu Comanescu, invetiatorul la scolă gr. or. din Ghimbavu, protopresbiteratul Branului; apoi preotii Grigoriu Mărică, parochu in Cosnă, protopresbiteratul Bistriței, si Iacobu Urdeea, parochu in Gridu, protopresbiteratul I. alu Fagarasului, — censurei prescrise in susamintă ordinatiunea consistoriala s'au declarat apti de a fungă că aparatori in cause bisericesci, matrimoniali si disciplinari, inaintea forurilor noastre bisericesci, spre care sfersit s'au proveditu cu decrete in intilelesulu §-lui 442. din dreptul canonicii.

Sibiu, 31 Decembrie 1876.

Dela secretariatulu consistoriu-
lui archidiecesanu gr. or.

La intrarea in anu XXV anu.

„Alipire către tronu si dinastia, iubire de patria, apararea intereselor națiunale si bisericesci”, a fostu inscris pe standardulu cu care in 1 Ianuariu 1853 „Telegraful Român” a pasut pre arenă de luptă.

De totu modestu, in anii cei dintâi „Telegraful Român” se adoperă a largi orizontul cunoștielor coloru mai necesarie pentru români. Articuli, cari inveriau pre poporu a apetia diuaristică, agricultură si economia de câmpu, literatură românească, meserie si comerciul si altele, formau o rubrica permanenta in coloanele sele.

Terminându-se era cea nadusătoria a absolutismului si deslegându-se prin diplome a dela 20 Octobre 1860 gurile poporelor din tōte părțile imperiului, vedem in coloanele foiei noastre o activitate energica, in carea se oglindă activitatea barbatilor națiunii noastre, o activitate carea a fostu remunerata de o onorifica recunoscintia chiaru si de press'a straine. Eata ce dicea la incepulum anului 1861 (si la finea anului 1860 dupa c. nostru) o foia periodica germană din Sibiu vorbindu despre diuaristică nostra transilvana de atunci: „... trebuie sa recunoscem cumca privintele si dorintele care se desvoltă in disele diurnale (Gaz. si T. R.) ne-au multiamit intr'unu gradu inaltu ...” si intr'altu locu: „... unu simtiu practicu, o cōpta judecata si au facutu locu in judecătile loru, si in mare consumantia cu discursurile tienute in senatulu imperialu cu reprezentanții acestei națiuni, a celor mai multi articuli scrisi cu tōta caldură unui deșteptat simtiu națiunalu si portati de simtiemintele multiamirei si lealitătiei nu sufere primirea séu presupunerea de sentintie a unei situații subiective, séu a vre unei parti neinsemnante.”

Cu privire la aceste impregiuri si in apetiuirea proprii convingeri putem dice cu temeu ca aceste diurnale numai aceea exprima ce este dorintă si convingerea tota-

litătici românilor transilvani, a poporului.“

Si in adeveru cu voce profetica spunea pre atunci „Telegraful Român” ca „o clipita s'au facutu mai insemnata că o di de mai nainte, o di mai insemnata că o luna si o luna mai insemnata că alta data unu anu. Astadi — dice mai departe — cānd tot poporele se lupta cu ingrijire pentru vieti sea politica si națiunala, pentru limba si vatrele sele“ trebuie sa se intereseze fia-care de momentuositatea evenimentelor, „care imbuldiesu fără retinere si care trebuie sa le recunoscem cu totii, déca nu dorim sa ne afle nepregatiti si sa ne lapede intr'o letargia amortita.“

In decursulu restauratiunei dupa 1860 „T. R.” ia parte activa la miscările constitutiunale, venindu intr'ajutoriul publicului român din comitate si din scaunele sasesci; din Transilvană si din Ungaria si in cele bisericesci nu uita nici pe frati nostri din Bucovina.

Lupta românilor si acum că totu-déună eră inainte de tōte pentru de a asigură limbei române dreptulu ce i se cuvine in afacerile publice de statu.

Cătu pretiu s'au pusu si din partea acestei foi pre acquisitiunea acestui dreptu ne arata intre alte multe urmatorele citate din doi numeri ai anului 1861 (15 si 20 Aprile):

„Individualitatea unui popor se manifestea si sustine prin limbă, limbă este fasiu comuna a tuturor filioru de o muma, ea este vasulu in care se pastră cugetele si simtările, cercarea (esperientă?) si sciintia, cāstigurile eluptate si tonul; ea este midilocul spre inviare si latirea acestoră; ea singura este mesură culturei.“

Ideile aceste desvoltate pre largu produc, in aceiasi numeri, urmatorea conclusiune:

„De aici urmăza ca destinatia poporului român, adeca cultură si prosperitatea lui cere necondiționatul recunoscerea limbei române in vieti totale a poporului. Déca acésta e adeveratu, atunci barbatii nostri de statu si inteligintă, fia acésta in adunantiele generale ale comitatelor, scaunelor, districtelor, seu la dicasterii si la diete, au cea mai mare indatorire sa dea acestui dreptu stramosiescu apasarea (accentuarea) adeverata, ei trebuie sa aduca la cunoștința tuturor, ca poporul român pote tocmai asiā primi liberaile institutiuni că si ori-care altul, ca aceste spargu si catusiele in care este strinsu poporul român si ca au același efectu si la elu, că si la alte popore. Cuventul „imperatescu trebuie sa se faca adeveru si românulu trebuie sa aiba limbă sea si națiunalitatea sea, cāci i-a sositu tempulu si nu mai pote remané servilu schimbandu numai jugulu si comandă! Națiunalitatea fără limba este numai o satira si triumful ideei naționali trebuie sa coversiesca orice altu interesu.“

Din coloanele acestui diurnalul vedem inca pe tempulu amintitei restauratiuni ca nu s'au multiamit nu mai cu desvoltarea teoretica a egalei indreptatiri, ci lu vedem intrandu in lupta si pentru realizarea practica a acestui dreptu.

La 18 Maiu 1861 se scriea; „Incepem analisarea assertului nostru

„dela cancelarii aulice si dela guvernului tierei; la acestea dicasterii nu este reprezentata in mesura dréptă „nici națiunalitatea nici confesiunile românilor din Ardealu...“

Intr'o polemica cu „Transilvană Beiblatt zum Sieb. Bot.“ „Tel. Rom.“ ne da o iconă fidela despre protectiunea de carea s'au bucurat sasii că elementul germanu sub auspiciole absolutismului si chiaru si pre tempulu restauratiunei. Cu acea ocazie ni se spune ca la anulu 1850 sasii au capatatu dela statu unu imprumut de unu milionu si jumetate fără camete pe trei ani si pe alti siepte ani cu 3 la sută. Preotii loru au trasu pe totu anulu dreptu desdaunare pentru decime căte 66,666 fl. pâna candu in anulu 1861 au capatatu 5,600,000 fl. in interesulu acestui capitalu sa deplinesca perderea decimei, ce o trageau in urmă donatiunilor dela principii ardeleni dela preotii si mireni români si ca din patrocinioiu ministeriului vienesu s'au procuratu pe atunci pentru consistoriulu sasescu unu succursu anualu de 16,000 fl.; pe candu pentru români dela 1852 candu s'au datu 60,000 fl. pentru reparatiunea bisericelor arse in tempulu revolutiunei nu s'au mai datu nimică. Polemică acésta asusa pre regimul de partiu si lamuresce pentru ce sasii au potutu si potu inainta pe candu români au remasu inapoi.

In alta polemica Septembre 30 1862 cu „Magyar-ország“ „Tel. Rom.“ prin unu corespondinte alu seu din Pest, arata nedreptatea ungurésca candu persecuta limbă română si spre a face evidenta nedreptatea citéza din carte „Nemzetiség“ cuvintele lui Mocsáry in limbă orginala care in traducere dice:

„Sa punem mână pre inimile noastre si sa marturisim ca n'am fostu ecuitabili si drepti cu compatriotii nostri de limbă străina (pag. 183). Nedreptatea totu deună este ajunsa de pedepsa, si de si vine tardi, dara totu vine, pentru ca acesta e cursulu firei si legea sortici, ca fia-care causa sa-si aiba causătă sea.“

Cu anulu 1863 se apropia si mai dificilă pusetiune a „Telegrafului Rom.“ Inca in lună cea dintâi a anului acestui trebuie a luă greaua si delicată sarcina asupra-si de a lupta si in contra discordiei naționale ce incepă a se ivi de pre atunci. Sub rubrica „congresulu“ in nr. 7 6 si 9, intr'unu tonu domolu, dara din care transpira multu durerea inimiei, „Telegraful Rom.“ apara unică instituție politica ce pe atunci aveau români si o puteau numi a loru propria. Si contră cui? „Gazeta Trans.“ si „Concordia“ erau acele căroru congressulu naționalu asiā cum era elu atunci, pentru ca altcum nu se putea, nu le era bunu destulu si nu li se paré naționalu de ajunsu. Pentru ce? Pentru erau preotii si amplioati intrenulu, — elementele cari compuneau pe atunci inteligintă româna.

Corolariulu primului articulu săma a elegie candu dice:

„Corespondintă din urma din „Concordia“ e intr'adeveru numai unu resunetu din cele două corespondinție numite, mai cu séma din a „Gaz. Trans.“ si n'amu pututu scôte altu ce-va decătu lucruri noue si minunate: unulu ca amplioati români suntu „pusi numai din mila un-

trajecoleșalte părți ale Transilvaniei si pentru provincie din Monarhia pre unu anu 8 fl. și ro o jumetate de anu 4 fl. v. n. Pentru prima, si trei straine pre unu 12 1/2, anu 6 fl.

Inseratul se plutesc pentru întăra ora cu 7 er. si rul, pentru a doua ora cu 5 1/2, er. si pentru a treia repetire cu 3 1/2, er. v. n.

„guriloru si a sasiloru“, altulu, ca congresulu conchiamatu de Archierei aru fi numai privat, alu treile ca in senatulu imperialu nu su reprezentate popore si națiuni, ci numai „munti si vâlă“

„Telegraful Rom.“ nu negă ca unu congresu naționalu nu aru trebui sa fia alesu de națiune; tiene insecomptu de impregiurarea ca: „România din Austria, atunci erau numai inaintea regimului si a loru insisi si națiune; ier' inaintea legilor patriei... nici ca esistă inca națiune româna politica; altă ca „națiunea română din Transilvană adunarea din 1 Ianuariu 1861 o a privit u si o privea de adunare națională, că iconă dorintelor române din Transilvană.“

Nimică nu caracterisează asiā de bine politică „Telegrafului Rom.“ observata de elu totu-déună, că acele cuvinte accentuate prin care dice cu ocazia discussiunei congresului, ca români sa pună mai multu temeiul pre tactul si energiile loru propria, pentru, se dice mai departe:

„Poporul român nu traieste astădi intr'unu evu de aur, ci trăiesce intr'unu evu de feru si de arama, unde tota urmă ce o propasiesce trebuie sa si-o elupte prin sudorea cea crunta a fetiei sele.“ Si adauge in data: „ce s'aru fi alesu de noi, déca scrupulii Gazetei aru fi legatu mâinile noastre la 1848 si la 1861.“

O satisfactiune stralucita a inregistrat „T. R.“ in urmă tuturor luptelor candu, dupa tienera congresului naționalu din Aprilie 1863 in nr. 34 a pututu inregistră in fruntea colonelor sele telegramă datata din Viena, 4 Maiu, prin care anunția ca Maj. Sea a primitu deputatiunea română cu cuvintele: „Cu placere ve primescu că pre reprezentantii bravoru români etc. etc.“ si candu mai departe in nr. 54 a pututu salută dietă transilvana de atunci.

In nr. 54 acesă mai pre aceeasi pagina dâmă de trei momente: bucuria pentru dieta, provocarea adresata deputatilor români sa fia statornici, tinerindu-se strinsu de petitiunile românilor dela 1849 pâna la congresul din 1863; si — temere de pedecele ce se voru puté face din partea magiarilor.

(Va urmă.)

Revistă politica.

Dupa o pauza de vr'o căte-va septamâni dietă ung. se va intr'ună la 20 Ianuariu st. n. la 11 ore inainte de media-di.

Nu este de multu de cānd era mai lucru positivu ca o deputatiune imposanta de cetățieni din Czeled va aduce pre Lud. Kossuth in patria. Si noi amintirăm ce-va pre scurtu de evenementul acestă. Foile de ieri si alalta-ieri paru a fi informate altfelui.

Se dice ca protocolul despre alegera lui Kossuth de deputat se va trameze pre posta. „Pesti Naplo“ asigura ca deputatii Czeledului nu si-au putut esoperă dela directiunea drumurilor de teru bilete libere de taxă si din cauza acăstă a trebuitu deputatiunea sa remâna pe josu, séu mai bine disu — a casa. „Ellenor“ spune ca insusi Kossuth s'a rogatu sa nu mărgă deputatiune, pentru ca decisinea sea déca, primește séu nu pri-

mesce mandatulu de deputatu o va comunică alegatorilor sei in scrisu.

Negociările cari privesc pactul intre cele două jumetăți ale imperiului spune „P. Ll.“ ca au inaintat într'atât'a, incătu imperatulu este in posessiunea descoperirei regimului austriacu asupr'a memorandului cabinetului ungurescu, cu alte cuvinte, cestiunea bancei aru fi in stadiulu caracterisatu cu dicerea lapidara din dreptulu romanu: „Sub judice lis est!“

Corpurile legiuitoré din Bucuresci au avutu inainte de serbatori siedintie fórté importante. Provocarea la aceste siedintie au venit din Constantinopole si adeca din caus'a unor articuli in constitutiunea cea nouă turcesca, esplicit de ministrul turcescu de esterne in sensulu, ca acei articuli privesc si pe Romani'a. Cá sa arete guvernulu turcescu in modu practicu ca si Romani'a este prin constitutiune incorporata in imperiul otomanu si ca si români suntu otomani, directorulu telegrafelor din Constantinopole a dojenit pre directoratulu telegrafelor din Bucuresci pentru unele neregularitati la statuinea telegrafica dela Iticanii. Directorulu din Bucuresci inse a respunsu ierasi intr'unu modu fórté practicu la Constantinopole dicendu, ca nu are cunoscinta de vre-o statuine telegrafica „otomana“ la Iticanii. Mai serioasa inse a fostu cestiunea articulilor din constitutiune. Acést'a era pe ací se provóce unu *casus belli* in tre Romani'a si Turci'a. In siedintie secrete si publice in siedintie de di si nótpe s'a desbatutu ce este de facutu pâna cându in senatu s'a terminat totu lucrulu cu urmatórea motiune:

„Senatulu voindu cá drepturile antice ale Romaniei recunoscute si garantate prin tractatulu de Parisu, precum si actele saversite in urma, in virtutea suveranitatiei tierii, sa fie respectate si neatinsse, si manifestându vointi'a sea, cá politic'a guvernului sa aiba acésta tienta, cu o procedare demna, trece la ordinea dilee!“

Findu cele două siedintie din urma ale senatului de interesu politici le reproducemu dupa „Romanulu“ si noi in colónele acestei foi.

Cá sa se védia cum este apretiu ita neutralitatea Romaniei, reproducemu dupa „Gazet'a d'Itali'a“ urmatórele:

Un'a din principalele cestiuni de cari trebuie sa se ocupe conferintia din Constantinopole este „neutralitatea româna.“ In adeveru, dupa ce va esaminá indoita cestiune a reformelor si a garantiilor, va trebuí sa definésca si déca, in casu de resbelu, beligerantii voru puté sa se serve de teritoriul pe care Europ'a, prin tractatulu dela 1856, l'a intrepusu intre densii.

Dela inceputulu actualei cestiuni a orientului, Romani'a s'a conformatu absolutu consilielor marilor puteri garante, si nimeni n'a avutu ocazie a-i face vr'o imputare.

Neutralitatea sea fu completa.

Cându la 1856 si 1858, fura discutate de cătra congresulu dela Parisu autonomi'a si unirea principatelor Moldov'a si Valachi'a, unele din puteri esprimara temerea ca aceste principate, ridicate intr'unu statu, voru formá unu focaru de perturbári. S'a probat din contr'a, ca Romani'a in orientu, cá si Itali'a in média-di, este unu elementu de ordine si libertate.

Déca Romani'a aru fi facilitatu arme si alte ajutóre eficace Bulgariei si Serbiei, de multu tempu dejá cestiunea orientala aru fi esitü din limitele in cari voiesce s'o restranga Europ'a. Romani'a puté dà focu orientului. Si pote ca interesele viitorului seu aru fi consiliat'o sa se aventureze cu ardóre in o asiá intreprindere. Ea preferi insa sa asculte consiliele prudente ale puterilor.

Voi-voru puterile cá primulu resultatu alu docilitatii Romaniei sa fia o sugrumare a acestei june natiuni?

Cestiunea nu se poate eludá: déca trecerea beligerantilor prin Romani'a nu va fi interdisa si impedecata de cătra Europ'a, Romani'a nu va fi altu decât' calea principală a invasii ruse. Si chiaru déca imperatulu aru declará ca recunoscce autonomia româna si ca o voiesce libera si independenta, n'aru mai esistá pentru statulu românu cea mai mica autonomie.

Nu trebuie a se uitá inveniaminte istoriei. Inainte de a cucerí o tiéra, Russi'a o protege, insa intervenindu si strabatend'o necontenit. Asiá facu cu Poloni'a, pre care in tempu de o jumetate de secolu o trată cá amica, dar' alu căru teritoriu fù strabatutu intr'un'a pentru a merge sa combata pe turci. Guvernamentul polonu nu cutéza sa refuze trecerea putintelui seu vecinu. Europ'a nu se preocupa de acést'a, si Poloni'a 'si perdu autonomia, independenta si esistentia.

Déca Europ'a voiesce cá cestiunea orientului sa fie resolvata potrivit principiilor de justitie, si nu dupa capritiulu fortiei brutale, ea trebuie sa mantina tare si neatinsu bulevardul românu intre Russi'a si Turci'a, si sa consacre o neutralitate determinata de cătra natura si in spiritul tractatelor, precum este aceea a Elveției.

Este adeveratu ca asiá, unu resbelu alu Russiei contr'a Turciei aru fi mai anevoiosu. Se pote. Dar' ce interese pote avea Europ'a sa acceleze unu resbelu intre Russi'a si Turci'a?

Nu ne indoimu ca Europ'a in unanimitate va declará necessitatea de reforme importante in imperiul otomanu si se va pronunciá in favoarea unei óre-care autonomii a popулatiunilor. Dar' aru fi sa desperámu de bunulu simtiu europénu, déca marile puteri nu aru gásí alte garantie pentru reforme decât' numai ocupatiunea russa, si dupa ce a facutu unu resbelu spaimentatoriu in tempu de trei ani, pentru cá sa inchida rusilor calea cătra Constantinopole si sa-i de parteze dela Dunare, acelea'si puteri sa vina sa abata cu propriele loru mânii, sub picioarele colosului nordicu, bulevardul radicatu cu atât'a truda contr'a lui.

Avemu incredere ca conferintia dela Constantinopole, urmandu unu simtiumentu de justitia si de interesu generalu, va proclamá neutralitatea teritoriului românu. Acést'a va fi logic'a consecuenta a neutralitatiei, ce a fostu consiliata guvernului românu, si care, pâna in momentulu de fatia, a fostu asiá de scrupulosu mantinuta de densulu.

Despre a trei'a conferintia „Unirea democratica“ scrie :

In fine se tienu si a trei'a siedintia a conferintiei, si dupa cum ne spune o depesia din Constantinopole, cu dat'a 31 Decembre, puterile au fostu si in acésta siedintia de acordu. Turciu insa nu si-au presentat contra-propunerile loru, si prin urmare inca nu putem scí déca Pórt'a adera séu nu la vointi'a Europei. Déca amu crede insa ceea ce spunu foile turcesci, Pórt'a nu e de locu dispusa a se supune decisiunilor conferintiei. Eata ce dice in acésta privintia „Vakit“, fóia turcesca oficiala:

Osmanii nu se temu de resbelu, caci au tóta increderea in atotu-punti'a ddieésca, si suntu pe deplinu convinsi despre dreptatea causei loru si despre patriotismulu natiunei. E dreptu ca resultatulu resbelului e ne-siguru, insa in totu casulu, Turci'a 'si va fi salvatu onórea si se va sustrage dela marile pericole la cari s'aru espune, déca aru voi sa cedeze pentru interesele si pentru buna-vointi'a Europei."

La acestea „Gazet'a germana de nordu“ observa ca „redactorii seu mai

bine conducatorii lui „Vakit“ aru trebuí sa scie ca numai buna-vointi'a unor' puteri a scapatu pe Turci'a din crisa dela 1853 si a conservat'o pâna astazi.

Asupr'a ciudatei purtari a Portiei, fatia cu statulu românu, „Romanulu“ se exprima in modulu urmatoriu:

Sublim'a Pórt'a decretă prin sublim'a ei constituione:

„Articolul I. Imperiul otomanu cuprinde părtele si nosessiunile actuali si provinciile privilegiate.

„Art. 7. Elu (Sultanulu) dà investitur'a capiloru provincielor privilege, in formele determinate prin privilegile care le suntu concedate.

„Art. 8. Toti supusii imperiului fara deosebire, suntu chiamati otomani, ori-care aru fi religiunea ce o profeséa.“

Asiá dar' eata-ne decretati de otomani, dar' cu privilegiuri concedate.

Si biroulu telegraficu din Istanbulu s'a si plansu dejá cătra direcțiunea telegrafica din Bucuresci, ca biroulu otomanu dela Iticanii comite prea multe erori telegrafice.

Guvernulu a cerutu la Constantinopole deslusiri in privintia art. I.

Directorulu telegrafelor române a datu respunsu ce se cuvenea sa dea unu functionari românu.

Cestiunea insa este sa cugetâmu cu totii, cu linisce, cu maturitate, cu intelepciune si sa hotarim ce trebuie sa facem de către guvernulu otomanu nu va respunde, séu déca respunsu seu nu va fi conformu cu tratatele nostre.

Turci'a. In a patr'a conferintia, plenipotentiarii Turciei au enumerat punctele asupr'a căror'a nu credea ca potu intrá in negoziari, mai cu séma asupr'a organisarei unei gendarmerii straine, asupr'a atributiunilor comisiunii internatiunale si asupr'a marirei Serbiei.

Asupr'a cestiunei de a se scí déca declararea Turciei aru ecuivalá cu unu refusu absolutu, representantii Turciei au respunsu, ca simtu trebuinta de a se referi la Pórt'a.

Siedinti'a finala a conferintiei se va tiené Joi, se astépta unu respunsu definitiv din partea Portiei.

„Contra-propunerile Turciei cuprindu dispositiunea, ca legea dela 1 Ianuarie 1867 asupr'a vilaeturilor se va executá in totu imperiulu. Aceste contra-propunerile facu cu totulu abstractiune despre propunerile conferintiei. Ele nu relevă decât' acestu punctu ca de ací inainte tóte legile voru trebui sa fia votate de camera.

Negociările cari au avutu locu la generalulu Ignatief confirma intelectarea dintre toti plenipotentiarii.

Delegatii straini, fatia cu acestu refusu alu Portiei, au luat u tarirea de a stramutá sediulu conferintiei la Aten'a séu la Spiti'a. „C. d. I.“

Trei comunicatiuni dupa „Tables d'un Spectateur“:

O suprema pressiune

Evenimentele s'a insarcinatu a confirmá datele comunicatiunii ce ni se facu ieri din Constantinopole. Remanem convinsi ca la rondulu loru evenimentele de mâne voru aduce consacrarea loru comunicatiunei ce urmează:

Constantinopole, 26 Decembre.

„Proiectulu de contra-propunerile turcesci fiindu comunicatu oficiosu membrilor conferintiei, representantii Engliterei, Franciei, Austro-Ungariei si delegatulu Italiei, dupa ordinulu guvernelor loru respective, au amintiatu pre Pórt'a cu o quasi-ruptura a relatiunilor diplomatice, in casu cându Pórt'a aru respinge instituirea unei comisiunii internationale, insarcinata a asigurá aplicarea mesurelor hotarite de conferintia.“

Ce credu la Bucuresci.

O depesia a agentului diplomatic român din Constantinopole a informatu pre guvernulu principelui Carolu ca disulu agentu a afaltu din chiaru gur'a lui Midhat-pasi'a, ca puterile inlaturându proiectul Russiei privitoriu la o ocupatiune straina in Bulgari'a, Pórt'a va face si ea sacrificiu de amorulu ei propriu si va primi, cu óre-cari modificari, program'a conferintie. Scurtu, guvernulu român considera acum asigurata mantienerea pâci.

Starea sanitara a armatei rusesci.

Vien'a, 26 Decembre.

Atâtú la Pest'a câtu si la Vien'a, in cercurile politice si militare nu-si face nime ilusione asupr'a situatiunii orientale. Resulta numai, din mai multe raporturi oficiali, sosite aici, ca armat'a rusescă, a cărei statu-majoru este la Cisienau, se afla bantuita de bôle intr'atât'a incătu i-aru fi cu neputintia sa intre immediat in campania contra armatelor resboite sa netose si fanatisate ale Portiei, fără sa se espuna la vre-unu desastru.

De alta parte pre Dunare domnesce o temperatura care face sa cade de totu planurile dresate de cătra marele statu-majoru din Sântu-Petersburgu.

Pre lângă acestea, effervescentia spiritelor in Russi'a dobendesc din di in di mai mare gravitate. Tiarulu are unu singuru midiloci a co-igurá o revolutiune in intru: a face resboiu Turciei.

„Tr. Carp.“

SENATULU ROMANIEI.

Siedinti'a de Joi, 23 Decembre, 1876.

Siedinti'a se deschide la óra 1 1/2 suptu presedinti'a dlui M. Cogalnicénu, vice-presedinte.

S'acórdă căte-va congedie.

D. Presedinte intréba déca ministeriulu are vre-o comunicare de facutu.

D. Ministrul de interne dice ca ministeriulu a facutu senatului o comunicare asupr'a situatiunei create Romaniei prin constitutiunea turcesca si aru avé se aiba opinia senatului in acést'a privintia.

D. Presedinte amintesce ca cestiunea s'a discutatul dejá in siedinti'a secreta a senatului tienuta eri.

D. Al. Orescu dice ca nu e contrariu regulamentului cá o cestiune, care s'a discutatul in siedinti'a secreta, sa se discuté in urma si in siedintia publică; propune déru cá senatul sa asculte comunicările dloru ministri.

Senatul apróba si s'acórdă cuventul dlui ministrul de externe.

D. Ministrul de externe dice ca senatul s'a ocupat in siedinti'a secreta de situatiunea facuta Romaniei prin constitutiunea turcesca. Acea constiutiu vorbesce in art. 7. de siefii de provincie otomane cari primescu investitura dela Sultanulu. Agintele noastre dela Constantinopole a credutu a vedé in acelu articolu o alusione la Romanie, si a comunicat guvernului acést'a. Guvernulu la insarcinatu a cere Esc. S. ministrului de externe otomanu o explicatiune autorisata; agintele a cerutu si ministrulu de externe otomanu a declarat ca acelu articolu privesce in adeveru pe principale Romaniei, pre alu Serbiei si pe Kidivulu Egipitului. Guvernulu, in consiliu, a decis a protestá in contra acestei idei; remâne cá senatul s'apretieze si sa se asoci die cu protestarea guvernului M. Séle.

D. I. Radu dice ca l'a coprinsu o mirare fórté mare, neasteptata, candu vede pe banc'a ministeriale nesci ómeni ale căroru simtiri patriotic nimeni nu le-a pus in indoiéla si cari suntu iubiti de tóta Romanie, d-sea nu pote avé

acum totu aceeasi dragoste ce a avutu pâna acum.

Ce voesce guvernulu? Că senatulu sa apróbe séu sa desapróbe purtarea sea? Déca guvernulu s'a scandalisatu de constitutiunea turcésca, trebuiá se consulte pe autoritatile ce avemu in tiéra si senatul mai inainte de a cere esplicári, acum nu pote sa apróbe séu se desapróbe, pentru ca nu cunóscce scopulu ce a avutu guvernului candu a cerutu acea esplicare.

D. Radu afirma ca d. Iepurénu e omulu situatiunei si cu tóte ca d-sea a vorbitu in camera, a cântat că cuclea la urm'a urmei s'a vediutu ca a urlatu că l'pulu, de óre-ce camer'a a facutu totu ce a disu d. Bratianu.

D. Ministrul de interne róga pe d. presiedinte a moderá limbagiulu oratorelui, care nu respecta celalaltu corpu legiuitoriu.

D. Presiedinte recunóisce legitimitatea cererei dlui ministrul si face apel la oratore de a nu perde din vedere respectulu ce se datoréza camerai, căci in cestiu nu e camer'a, ci numai guvernulu, care e respundietoriu. Déca d. oratore nu va corespunde la acestu apel, d-sea se va vedé nevoitul se róge pe Emin. Sea Mitropolitulu pentru ca pote Em. Sea prin duhulu blândetiei va puté produce unu mai mare efectu asupr'a oratorelui.

D. I. Radu protestà in contr'a intentiunilor ce i se atribuescu si apoi, urmandu, combate procedura guvernului si sustiene că senatulu se nu ia respunderea ei.

D. Apostolénu dice ca guvernulu nu voiesce se afle simtiemntulu tiei in acésta cestiu, — căci nu e permisul se nu cunóscce acele simtiemnti, — ci voesce unu votu aprobatiori alu conduitie sele. D-sea crede ca senatulu nu se pote asociá la acésta procedura a guvernului. Acestu faptu gravi nu e accidente, ci o consecintia fatala a unei activitati de cete-va luni, de candu nu se face de cete a se derimá legi, fára a se pune ce-va in locu.

D. Desliu. Lasa acestea, căci nu e vorba de ele.

D. Apostolénu respunde ca asulta sfaturile betrânilor; dar' trebuie sa-si spuna ideile sele. Creditulu tiei a cadiutu si miseriá bate la usia. Ce s'a mai facutu? S'au tramsu la puteri presiedintii ambelor camere, cari diferu prin opiniunile lor politice; si apoi la Constantinopole dnii D. Bratianu si Costinescu. In aceste impregiurári, se proclama constitutiunea; cändu de o parte erá, déca nu umilitia, celu putieni pré multa modestia si de ceea-lalta pré multa indárjire.

In asemenea impregiurári, cändu e o agitatiune launtrica, cändu se declara ca suntemu in falimentu economicu, ce e de mirare déca Midhat-pasi'a proclama constitutiunea sea! Dar' elu a fostu consecinte cu sine. In Octomvre, n'au pusu elu printro nota cátia guvernul tribunalele nóstre intre tribunalele imperiului? Incalcarea suferita trebuiá sa aduca alt'a. Cändu s'a publicatu constitutiunea n'aveam de ce se ceremu esplicári, pe cari inse le-amu fi pututu cere cu ocasiunea inglobárei tribunalelor nóstre intre tribunalele imperiului si chiaru atunci le-amu fi pututu lasá la o parte, considerându-le că ultimele miscári ale unui murindu, mai cu séma ca cererea nostra se satisfacuse.

Dar' constitutiunea nu cuprinde si nu puté cuprinde nimicu despre România; prin urmare, nu erá locu de cerere de esplicári. Intrebarea chiaru e o dovedá ca guvernulu a presupusu celu dintáu ca constitutiunea turcésca privesc si pe România, cändu ea nu puté s'o privésca, pentru ca noi amu facutu acte de independintia. Ea nu ne privia, pentru ca nu ne pote impune religiunea otomana, nu pote se uite ca

avemu o dinastia ereditara, cee-ce e unu semnu de independintia. Constitutiunea nu ne e aplicabile, pentru ca ea nu se pote aplicá nica-iri, de óre ce regimulu parlamentaru, libertatile publice suntu plante cari cresc intr'unu pamantu pregitu, dar' se usucu cändu suntu puse pe unu trunchiu putredu.

Repusnulu Portiei inse schimba situatiunei; ni s'a contestatu unu dreptu si tiei a intréga protesta in contra atingerei drepturilor sele; pentru ce se mai cere acestu votu, cändu simtiemntul tiei e cunoscutu? Votulu apoi pote fi si o respingere, si crede guvernulu ca printru unu votu se potu instrainá drepturile tiei?

D-sea crede ca nu trebuiá pentru ori-ce cestiu a se cere parerea na-tiunei si mai cu séma pentru cestiu Cá cea de facia, cändu nu se va gásii in tiéra nici o singura voce pentru a nu protestá in contr'a incalcárilor tiei. Sa nu se vorbesc de sacrificiile facute intru apararea tiei, pentru că sa nu se faca prin acésta pre-siune asupr'a corporilor legiuitorie; căci nimeni nu tagaduiesce acele sacrificie. D-sea mai esprima cu multa emfaza credinti'a ca guvernulu nu cauta prin asemeni voturi decâtua adaptare pentru tempulu cändu linistea se va restabilí, si faptele voru puté fi judecate.

Votulu ce se cere astazi nu e la locul lui, ratiunea va impune in concertulu europénu respectarea drepturilor nóstre, si nu mai e trebuintia de a se dá unu votu de cátia na-tiunei. D-sea e convinsu ca protestulu s'a tramisu si déca se mai aduce cestiu in adunările legiuitorie, e nu mai pentru a se dice: respectu pen-tru vointi'a nationale.

Pentru acte materiale, corporile legiuitorie potu dá voturi, potu auto-risá pe guvernul protesteze; nu inse si pentru o tréntia de chârtia, care nu pote avé nici o importanta.

D. ministrul de esterne aréta ca d. Apostolénu da multu guvernului pentru o o eventualitate care nu e de facia, spre a refusá putieniul ce este pretiosu guvernului acum. Si pentru ce acésta? Pentru ca ministrul de esterne a compromisul demnitatea tiei intr'o cestiu de estradare. Acestu faptu, a disu d. Apostolénu, a incuragiatiu pe Pórt'a se faca cee-ce a numitu d-sea o tréntia si ca amu fostu pré modesti séu pré indárjiti.

Fiindu ca aceste lucruri s'au disu, d-sea se crede datoriu a restabili faptele.

Asupr'a atitudinii, disa modesta déca nu umilita, care aru fi incuragiatiu pe reformistii otomani a face o Constitutiune, respunde ca era vorba de o estraditiune si noi n'avemu unu cartelu de estraditiune cu Pórt'a, de si avemu cu alti vecini puternici pentru ca pórta nu vrea sa faca cu noi ase-menii arangiamente. Dér forti'a lucru-rlor si adesea mai tare de catu orice arangiamentu si deaceea estraditiuni s'au facutu si se facu intre Turcia si noi. Cändu ea nu a pusu in discutiune principiulu, d-sea crede ca nu era o gresiala, ci o datorie de buna-vecinatate séu de umanitate.

Admitiandu ca era o gresiala, intréba: putea fi acésta o incuragiare pentru reformistii otomani d'a inscrie princiele moderne intr'o Constitutiune? Resunda la acésta ori ce omu de bunu simtiu. Noi printro simpla nota amu provocatu Constitutiunea otomana! Cändu dicea d. Apostolénu acésta, judecata i-a facutu defectu.

Dar unde este umilirea? Nota nu e o umilire; caci ea da deplina satis-facere cererii nóstre si tradéza justitiei române pe culpabile ceruti. Afara de acésta pe atunci interesulu celu mare alu tierii era linistea fruntarie-rlor, caci neutralitatea era amenintiata. Guvernulu n'a gasit u oportunu de a-si creá dificultati intr'unu momentu atátu de neopportunu.

D. Ministrul de esterne da citire unei parti din nota d-sale catre d-nu agintie romanu de la Constantinopole in privinti'a estradarii omoritorului bancherului Rosenthal. Asupr'a punctul criticat de d. Apostolénu, nota dice ca: nu pote admite pretentiunea ca tribunalele române suntu tribunale otomane; din contra, protesta in contra acestei pretentiuni si resava cestiu-ne.

Unde e aci, intréba d. ministrul, aca umilita, de care vorbia d. Apostolénu? Déru e o vorba de prudintia politica in nota, aca ca nu crede oportunu a sesisa pe sublima Pórt'a acésta cestiu secundara in timpulu de atunci.

Neutralitatea in adeveru ne erá amenintiata atunci si cestiu ce se impunea neaparatu guvernului erá aceea de a asigurá liniscea fruntarie-rlor nóstre directu amenintiate. In fati'a acestei necesitati capitale, inchiesarea unui cartelu de estradare cu Turci'a erá intr'adeveru o cestiu secundara, cum a disu in nota. N'a compromisul dara demnitatea tiei, cum e acusatu, ci a salvatu intr'unu modu positivu principiulu, s'a amanatu tratarea cestiu pentru unu tempu mai putieni incarcatu de griji mai mari.

D. Apostolénu intrerupe: D. ministrul de esterne nu crede ca a comis o gresiela, ca a lovitu demnitatea tiei prin acésta nota si cu atátu mai putieni ca a incuragiatiu pe Turci'a se intrupee România in imperiulu turcescu.

Cu tóte acestea si d-sea aru fi de parerea d-lui Apostolénu de a fi mai putieni modestu, cändu insa i se va dá autorisare; dar' d. Apostolénu o refusa si d-sea va mantiene politic'a de pâna acum care e bine vediutu de puterile cele mari.

Cátu pentru rolulu neatentivu ce ia d. Apostolénu in fati'a constitutiunii, nu-lu pote luá si gvernulu, care e responsabile. D. Apostolénu, filosofu, pote privi din inaltimae dispretilui seu că o tréntia acésta constituie. Guvernulu nu se pote pune in acésta positiune de linisce neper-turbabile. Dara in cele din urma a trebuitu se recunósa si d. Apostolénu acésta cändu a acusatu pre guvernul de slabiciune. D-sea crede ca n'a fostu slabiciune din partea guvernului; elu a cerutu esplicári si cändu i s'au datu a protestatu in substantia, cum credea ca trebue s'aprove si d. Apostolénu.

Noi simtimu violarea o recunóscemu, o demonstrámu; protestulu va trebui sa faca că si Europ'a sa ia cunoscintia despre violarea drepturilor nóstre. Prin urmare, chiaru d. Apostolénu trebuiá sa recunósa ca d-sea a lucratu si in acésta cestiu cu fermetate si prudintia.

Lasându la o parte cele-lalte cu-vinte ale d-lui Apostolénu, respunde ca guvernulu se felicita pentru liniscea interna a statului. Creditulu statului nu e perduto; suferim si noi de o gena generale si crede ca nu se va gásii nimeni care sa se unescă cu d. Apostolénu pentru a acusá pre guvernulu nostru ca e caus'a crisei ce bântuie intréga Europ'a.

D-sea mai respunde si la acusa-rea ca nu erá competinte unu ministrul otomanu se dea esplicatiuni, dicendu ca constitutiunea odata promulgata, Turci'a a incetatu de a fi unu statu absolutisticu, si prin urmare responsabile nu potu sa fia de cátu consiliarii tronului; ei numai potu dá es-plicatiuni autorisate.

Venindu la descrierea facuta de d. Apostolénu asupr'a situatiunii tiei, sub acestu guvern, dice ca elu in launtru a consolidat drepturile nóstre; in afara a intinsu relatiunile cu puterile cele mari. Intr'o asemenea po-sitiune, guvernulu n'a credutu ca n'aru trebuiá sa nu ia autorisarea corporului matru pentru protestulu in contra violárii drepturilor nóstre.

Déca senatulu n'aru dá acésta auto-risare, acésta aru insemná, mai cu séma dupa discursulu dlui Apostolénu, ca senatulu voiesce că ministeriulu sa nu se multiamésca cu o re-ven-dicare pre cale diplomatica; cee-ce nu este in intentiunea guvernului.

Asupr'a consultárii corporilor legiuitorie dice ca, chiaru cändu Turci'a crede ca e mai bine a avé unu regimul constitutionale, e óre bine că noi se nu practicámu in totu regimulu constitutionale chiaru cändu e vorba de drepturile tiei? Intr'o asemenea impregiurare, e óre bine a se face imputári guvernului pentru ca e pré constitutionale? A nu dá autorisarea ce se cere e a acordá guvernului unu votu de incredere ne-controlat in privinti'a politicei sele esterne si guvernului nu i-aru placea acésta, pentru ca elu nu voiesce de cătu o incredere rationata, controlata.

D. I. Desliu intréba déca protestulu s'a tramisu séu nu in urm'a votului camerii?

D. ministrul de esterne declară ca nu pote respunde dlui Desliu, fiindu-ca acésta discussione grava aru degenerá intr'o interpelare, de óre-ce i-se facu intrebári.

D. I. Desliu combatte procederea guvernului, aretându ca, déca guvernulu nu gasea in elu destula putere, puté se protesteze M. Sea Domnitoriulu si pâna acum pote aru fi fostu retrasu si portofoliulu lui Safvet-pasi'a, Constitutiunea turcésca, dupa d. Desliu, nu face nici o alusione la România, dara printro strania contradicere, d-sea afirma ca consululu francesu dela Constantinopole a protestatu dejá la Pórt'a in contr'a articolelor in cari se facea alusione la România. Guvernulu, dice d-sea, a intrebatu pe Safvet-pasi'a déca e si România cuprinsa intre provincie turcesci, si turci, cari se credu imperati ai sôrului si ai pamentului, au disu ca suntu si-ai Romaniei.

D-sea aréta relatiunile ce esista „ab-antiquo“ intre România si Turci'a si conchide ca România nu poté fi cuprinsa in constitutiunea turcésca, căci sub numele de provincie privilegiate se intielege Egiptulu, Candia, Libanulu, etc.

D-sea nu vede trebuinta de a se asecia representatiunea nationala la protestulu guvernului; căci déca va esí reu, s'o pata numai guvernului nu si tiei'a. Guvernulu a facut'o singuru, singuru s'o desfaca. D-sea e de parere că senatulu se tréca puru si simplu la ordinea dilei, pentru că la casu de nenorocire, se pote sacrificá pre ministrii si se scape tiei'a.

Siedinti'a se suspenda pentru 5 minute.

La deschidere, s'acordá cuventulu d-lui D. Ghica.

D. D. Ghica declară ca i-e téma sa nu placa nici unei partide, déca si in cestiu de fatia suntu partide in Senat, si apoi protesta in contra ideei ce ia atribuitu d. Desliu ca are sete de sângue. Numai ncbunii au asemenei dorintie.

D. Desliu. Protestéza.

D. D. Ghica. Numai unu nebunu aru voi se inpinga tiei'a lui la necunoscutu, séu la unu cunoscutu periculosu.

D-sea crede ca ministrul de esterne a facut o gresiala si ca colegii sei suntu de aceia'si parere.

D. Ministrul de interne cere cuventulu.

D. D. Ghica dice ca d-sea n'aru fi procedatu că actualele ministrul de esterne, ci aru fi protestatu indata puterilor garante si Turciei. Ori-cum aru fi ne aflam a stadii intr'o situatiune grava.

Se sustiene ca Constitutiunea otomana n'atinge intru nimicu drepturile nóstre si se afirma ca ambasadorele Franciei a si protestatu ca se cuprinde Romania in Constitutiune.

D. Desliu. I-a cerutu agintele noastră.

D. Ministrul de interne. Nu este esactu.

(Va urmă.)

Varietăți.

* * Postalul. În cerculu Direcției postale reg. ung. din Sibiu este de ocupat unu postu de oficial postal, pre lângă depunerea unei cautiuni de 300 fl., cu salariu de 600 fl. și 100 fl. bani de cuartiru, evențualu unu postu de practicant cu unu adjutu de 300 fl. Reflectantii au a-si inaintă petitiumile lor la Direcția postala de aici în restempu de trei septamâni dela 8 Ianuariu cal. n. incependum.

* * Drepturile barbatului în Rusia. — Diuariului „Nouveau Temps” î se scrie din Elisabethgrad. cu dată de 4 Dec., ca tribunalul de Alexandriă, în gubernamentul de Khers a judecatu afacerea urmatore:

O tieranca din satul Tolovă-Baltă nascuse unu copilu după două luni dela casatorii ei. Câteva septamâni după acăstă, barbatul ei o legă de drigulu carului, în care se urcă cu unu altu tieranu, și manendu calulu în gón'a mare, loviā fără milă în acăstă nenorocita, care trebuī sa strabata în modul acăstă 16 verste sub loviturile furișoare ale sotului iritatu.

Intorsu acasa, rase capulu femeiei sale, i' unse corpulu cu pacura, o pravălă intr'o gramazue de pene și o dete pe usie afara. Dupa tōte aceste chinuri, nefericită se duse la pop'a din satu, care nu numai ca n'o compatim, dara i aplică si căte-va palme chiemă pre barbatu si i ordonă s'o mai bata si cu nuiele.

La tribunalu, procurorul generalu, representatul prin suplentulu seu, d. Steick, renuntia de a sustine acuzația in contră barbatului, intenindu-se pe considerante ca acăstă afacere aru fi de o ordine curată privata si ca casatoritii totdeună aru puté sa se impacă; advocatul Ksévolodsky, insarcinatu cu aperarea preotului, se silă mai cu séma sa constate ca faptele de genul acestă se gasescu in numeru fórte mare printre clasele inferioare. Sub influență a acestor cuvinte, juriulu achită pe barbatu si pe preotu.

Sciri telegrafice.

Bucuresci 9 Ianuariu. Reprezentantul Russiei de aici, bar. Stuart fu chiamat prin telegrafu in cuartirul generalu la Chisinau.

Constantinopole 10 Ianuariu. „Corpol.” se anuncia din Constantinopole sub 10 l. c.: Consiliul turcesc de ministri a decis, ca fatia cu protestul guvernului română privitoriu la art. 1, 7 si 8 din constituiunea turcescă sa dea guvernului română o interpretatiune oficială articulilor din cestiu care sa delature cu deseverisire ori si ce temerii ce s'ară puté escă din viitorulu raportu publicu intre România si Turcia. Pórt'a spera ca prin satisfaciunea acăstă incidentulu si ei neplacutu cu România se pote consideră de resolvit.

Constantinopole 10 Ianuariu. La cerea delegatilor turcescii eri săra s'a amanat siedintă cea mai de aproape a conferintei pe joi. Totu mai multa consistinta capata parerea, ca delegatii turcescii pregatescu unu proiect nou pentru restatorirea intielegerei, pre basea notei lui Andrassy. Mâne este consiliu de ministri. Disputaunea participantilor la conferinta este aplacata spre pace.

Constantinopole 11 Ianuariu. Pórt'a persistă positivu pre lângă refusul in privintă a propunerilor, ce atingu comisiunea interna-

tiunala si modulu denumirei guvernatorilor; totu asiă de putienu s'a pututu ajunge o intielegere pre basea notei lui Andrassy. Atitudinea Russiei e pacifica, din contra a Germaniei e mai putienu favorabila intielegerei; deca rezultatul va fi negativu ca celu alu siedintelor premergătorie, puterile voru luă numai decătu unu conclusu decisivu.

Vien'a 12 Ianuariu. Situația iéra e critica; pôrt'a a declarat ca din notă lui Andrassy nu pote primi decătu numai punctele cari nu suntu in contradicere cu constituiunea.

Conferinta este paralizata. Sultanul face disputauni de a pleca spre Rusciuc la armata.

Constantinopole, 12 Ianuariu. In conferinta de joi săra avura locu dicusiuni mai lungi intre delegati de ambe partile. Staruiesc pe langa respingerea programei conferentiale, cu deosebire in privintia a duoru puncte (instituirea guvernatorilor crestini si comisiunea internațională de supraveghiere). In totu decursulu desbaterei reprezentantii puterilor europene au fostu de acordu. Siedintia s'a radicatu fara de nici unu rezultat. Siedintia cea mai deaproape va fi luni.

„Agence Havas” anuncia: Delegatii europei voru comunica portii in resumatu definitivu intențiunile loru, voru cere categoricu unu respinsu pe siedintă cea mai deaproape si după ce se va vedea ca o intielegere e peste putintia, voru parasi Constantinopole. Ambasadorul germanu bar. Werther a declarat astazi in conferinta ca elu nu pote face concesiuni mai departe. Turcii nau adusu proiectu nou.

Raportu

despre targulu de tiéra sibianu din 27 Decembre 1876 (8 Ianuariu 1877).

Si in acestu anu tergulu de iérna a remasu, de-si tempulu de altcum favorabilu, in tōte privintiele reu ceretură, fără comunicatie si vendiare si a fostu redusu numai la cumpărătire, realizate prin populatiunea rurala pentru trebuintele zilnice a le casei; vendiari mai inseminate au lipsit u totulu.

Bucate si alte cereali, precum si producte brute astfelii de putienu au concursu incătu unu targu mijlociu de septamâna, a avutu rezultate mai favorabile. Putienul a trecutu in se repede si cu pretiuri neschimbante. In grâne, care de asta-data au fostu cautele mai tare, s'a simtitu lipsa; seara si ovesu putienu, numai cucuruzulu a fostu oferit in cantitate bunisior. Mai putienu că tōte erau — banii.

Vite cornute s'a vendutu 1200. Pretiul unei parechi de boi au variatul dela 150—250 fl. Vaci s'a vendutu cu 35—80 fl. Dintre cai numai rasă rurala a fostu reprezentata: cai frumosi au lipsit u totulu. De acea pretiul cailor nu s'a urcatu preste 50 fl. si s'a scoborit pâna la 30 fl. Oi au fostu aduse la tergu numai 120, care tōte s'a vendutu cu 8 fl. parechea. Porci vr'o 400 cu pretiuri diferte după calitate; marfa grasa s'a platit u bine. La venduirea in detailu pretiurile varieaza după cum umbla tempulu: unu kilo carne de porcu se platesce acă cu 32 cr. acă cu 40 cr. Carnea de vitiulu fórte scumpă, kilo s'a platit u 50—60 cr. —

Vreme de primavara, seninu si dile placute.

Sibiu, 28 Decembre 1876 (9 Ianuariu 1877.)

Grâu, hectolitră, primă calitate fl. 8.80, mijlociu fl. 8.20, slabă fl. 7.60; Seară, primă fl. 5.60, mijlociu fl. 5.30, slabă fl. 5—; Orzul fl. 5—; Ovesu, primă fl. 2.80, mijlociu fl. 2.60, slabă fl. 2.40; Cucuruzu, fl. 3.70; Cartof fl. 3—;

Mazere, litră 18 cr., linte 20 cr., fasole 11 cr.; Fenu, 50 kilo 80—90 cr.— Lemne de focu, metrul cubiu, fl. 3—fl. 3.50; Luminișu, kilo 64 cr., sapună 44 cr., carne de vita 38 cr.

Nr. 156.

Concursu.

Pentru ocuparea parochiei Scrofă se scrie prin acăstă concursu pana Mercuri in 2 Februarie 1877, in care va fi si alegerea.

Parochia acăstă cu care este legata si postulu de invetiatoriu in Luncoiu de josu, unde parochulu si invetiatorulu va avea cuartiru in edificiul scolaru, are venitul de 194 fl. 30 cr. in care suntu computate tōte accidentile, si 210 fl. v. a. că lăsa invetiatorescă; la olalta sumă de 404 fl. 30 cr. v. a.

Doritorii de a ocupă acăstă parochia au a-si tramite petitiumile loru instruite conformu prescriselor din „Statutul organicu” si decisiunilor sinodali aduse in privintă intregirei parochielor la subsemnatul in Bradu (Hungary megye).

Bradu, in 30 Decembrie 1876.

In contielegere cu comitetul parochialu scolaru.

Nicolau Miheltianu m. p.
prot. gr. or. alu Zandului
(1—3)

Burs'a de Vien'a.

Din 1/13 Ianuariu 1877.

Metalice 5%	61 65
Imprumutul national 5% (argintu)	68 10
Imprumutul de statu din 1860	112 50
Actiuni de banca	815 —
Actiuni de creditu	140 30
Obligationi de desdaunare Unguresci	126 20
" " Temisioren	73 50
" " Ardeleanesci	71 60
" " Croato-slavone	71 60
London	—
Argintu	115 65
Galbinu	6 —
Napoleonu d'auru (poli)	10 06
Valut'a nouă imperiale germâna	62 —

Concursu.

Pentru ocuparea vacantei parochii de clasă III. in comună Ruj'a protopresbiteratul gr. or. Nocrichiu-Cincu-mare, se scrie prin acăstă concursu pâna la 20 Ianuariu 1877.

Emolumintele suntu :

- dela 60 familii români căte ună ferdela de bucate in grauntie, si dela 36 familii neorustice căte ună jumetate ferdela.
- folosulu de pe portiunea canonica pamentu aratoriu si de februarie 10 jugere 700 fl. clasă I. si II.
- Venitele stolari dela 96 familii statorite de sinodulu ppresbiteral.
- dela 96 familii căte ună dî de lucru cu palmă
- Lemnele trebuințiose de focu si folosulu de ună curte parochiala, pe care poporul va clădi in currendu namestiele recerute, — care impreuna dau sumă de 403 fl. v. a.

Doritorii de a ocupă acăstă statia au a-si asterne concursele instruite in intielesulu statutului organicu pâna la terminulu indicat la subscrisulu.

Nocrichiu in 20 Decembrie 1876.

In cointielegere cu comitetul parochialu.

Oficiulu ppresbiteralu gr. or.
G. Maieru,
Adm. ppescu.
2—3

ad Nr. 236.

Concursu.

De óre-ce in intielesulu inaltei ordinatiuni a Preavenerabilului consistoriu archidiecesanu din 12 Augustu a. c. Nr. 1743 s'a publicat in nrrii 85, 86 si 89 ai „Tel. Rom.”, concursu pentru reintregirea parochiei vacante Bacău, in ppresbiteratul Giögiului al II-lea, dar' neafându-se concurenți cu calitatile prescrise in „Statutul organicu,” prelungirea parintescă a concesiunei a acelui Preavenerabilu, se repetiesce publicarea acestui concursu cu prolungirea terminului de 14 dile dela 1-a publicare a acestuia.

Doritorii de a ocupă acea parochie, cu unu venitul anualu de 300 fl. v. a. voru asterne in restempulu de mai susu suplicele loru cu documentele recerute, la subscrisulu oficiu ppresbiteralu.

Secarembu, 30 Decembrie 1876.

Sabinu Pisom. p. ppresbit.
(1—3)

Edictu.

Elen'a Nicolaie Bucuru Micu din Tientiari, care mai bine de 6 ani de dile au parasit u necredintia prelegiuitulu ei barbatu Simeonu Olteniasiu, totu din Tientiari, nescindu-se nici pâna astazi loculu ubicatiunei ei, se căză prin acăstă, că in terminu de unu anu sa se prezenteze la scaunulu protopresbiteralu mai josu subscrisu, căci la din contra procesulu divortiale incaminat u barbatu ei se va pertractă si decide si in absență ei.

Brasovu, 18 Decembrie 1876.

Scaunulu protopresbiteralu alu tractului I alu Brasovului, că foru matrimonialu.

Iosifu Baracu,
protopr.
(1—3)

Concursu.

Pentru postulu de medicu in comunele Gy. Varsând si Nagy-Pél (cottulu Aradu) se scrie concursu cu salariu anuale de 500 fl. v. a. 20 cr. de visite, 10 cr. la locuintă medicului, fiindu datoriu respectivulu a tiené si apoteca de mâna.

Dintre competenti cei ce cunoscu si limbă română la alegere voru fi preferiti.

Recentii au de a-si tramite recursele loru instruite pâna la 29 Ianuariu a. c. st. nou, că terminulu alegerei, adresate antistieei subscrise.

Datu in Gy. Varsând 1 Ian. 1877.

(2—3) Antistă comunala.

EDICTU.

Bucur'a nascuta Davidu Leuca, maritata după Ioanu Nicolau Popu, din Berivoii-mari, comitatul Fagarasului; carea de mai multu tempu au parasit u numitulu ei barbatu, si astazi nu se scie loculu aflării ei; se căză a se infatisă la subsemnatul foru matrimonialu in terminu de unu anu, căci la din contra procesulu divortialu intentat asupră ei se va pertractă, si decide si in absență ei.

Fagarasul, 1 Octobre 1876.

Scaunulu protop. gr. or. alu tractului Fagarasului I.

Petru Popescu,
protopopu.
2—3